

Nemad on alt lõua poolt otsast kummi keskene õned,
üllil walged, ütlematta kõrwad, liggi 8 jalga pikkad,
alt 2 käwarre jämedad ja tihti liggi 200 naele rasked.
Neist treitakse ja õweldakse kõikisuggusid asju, kui kam-
misid, nõelatosisid ja muud nisuggusid riistu. Sedaõige ime-
likum ja tarwilissem ligeteina küljes on se teina lot. Se on
üks õnes, alla pole kokko jookswa nahk kot, mis 6
jalga pikkaks saab, ja kelle otsas al mottasarnased
riistapuud on, misgaga teina pea aego kõiki teha wõib,
mis inimeie oma sõmedega teeb. Nendega noypib teina
lilledisi, teeb sõlmi lahti, wõttab korki puddeli pealt
mahha, kirjotab, pañeb oma issandalle mütsi pähhe,
känab ukse luffu ja paiskab inimeisi ja ellajid mahha,
nõnda et nemad enam üllesõdusta ei mälleta. Se elefant
näisse lül ruinal ja loll ollewad, agga siiski on teina
wäga õplik ja teina pañeb kõiki terrawalt tähhele, mis
teina ümber tehakse. Tulleb talle kegi wasto ja ei
kähhesse kõrwale, siis õppetab ta tedda kohhe teed temeh-
hele poleks andma. Ta wõttab sedda üllesõhtulist reisi-
jad kohhe loitiga kinni, tõstab tedda tule peale ja
wappustab tedda seal nõnda kauniste, et kõik teina ümber
mahha kullub, mis kõrwaste kinni wõtud ei olnud.
Siis pañeb ta tedda jälle tassakeisi mahha ja lahheb ta
tedda siis minna, kühho ta tabbab, rahbul selle selletamisse-
ga, mis ta teinale andis. Pikkad, lööd, forkad ehk pettad sa
tedda, siis maksab ta sedda sulle wiist kätte, ni pea kui ta sed-
da kohtab. Kurja teina enda wasto ei unusta ial, selle sees
mõtleb ta opis teisiti, kui üks ristinimeie, kes teisele ilka

29
andeks andma peab. Agga ead tassub ta ka sulle kätte, arda
melega, ilma sedda ial unustates. Üks perremees pimas
oma elefanti allati tiggeda melega, lõi tedda ja taples
teinaga ühte puhko ilma asjata ja andis talle alba toidust.
Se elefant kannatas sedda ea tiit aega, ehk küll ta jo-
selle ülle wäga pahhane ollema nähti. Agga kui se perre-
mees ükskõrd temmaga wäga ulluste ümber käis, siis lõi
ta tedda kohhe teina naese ja laste silmi ees ühhe obiga
surruks, pistis tedda oma kihwaga läbbi ja läbbi ja
trampis tedda oma jalladega purruks. Se waene naene
wärrises ja kissendas nuttes temma pole, wõttis wimati siis
oma kahte lapsukest ja wissas neid temmale, kui ta
weel alleis kui perro mäsfas, jalge ette, ja ütles: wõtta,
mõrtsukas siis, kui sa mo meest olled tapnud, ka mo
lapsukeisi ja mind, kes murretseb enam nende ja mino
cest, kui sa mo meest olled surmanud. Se elefant jäi silma
pill seisma jahmatates, tallitas oma wiibha, ja wõttis,
otsekui olleks ta oma kurja jälle eaks tahtnud teha,
sedda wanemat last loitiga üllesis ja pañi tedda oma
kaela peale, andis teinale se läbbi teina issa asset kui perre-
mehhele ja weddajalle, ja ei tahtnud enam ial ühte teist wed-
dajit sallida, kui sedda last. Kui sa elefantile middagi lub-
bad, ja sõna ei pea, siis ukkab ta petjat tõeste ärra,
kui ta agga tedda kätte saab.

Neid metsast kinni püüda ei olle õpys, sest nemad ei
lasse ennast mitte ea melega wangi wõtta. Sedda India
maal on pea aego iggal perremehhel kõige wähhemalt
üks elefant loddo lojusselts, kunningatel sadada ehk